

[Enggaard]

derfor kan det heller ikke være uberettiget, at disse to partier i dag har haft en mulighed for at give deres opfattelse til kende. Det giver mig anledning til at sige, at i alle afgørelser i finansudvalget, også denne, bør man være varsom med meget snævre flertal; det er en sag, som vi for tiden diskuterer i finansudvalget, og den er også relevant i denne henseende.

Jeg vil udtrykke det håb, at ministeren føler at have sikkerhed for, at det valg, han har truffet med hensyn til betonentreprisen, er det rigtige, at han her kan undgå forsinkelser, byggefejl eller økonomiske vanskeligheder. Jeg tror, at det vil være meget vigtigt, at ministeren er helt overbevist om, at sådan forholder det sig. For det er jo en afvejning af disse ting i forhold til en merudgift for staten på godt og vel 1½ mill. kr., når det hele regnes sammen.

Det kan jo kun afklares engang i fremtiden, men jeg udtrykker håbet om, at ministeren er fuldstændig sikker i sin sag.

Må jeg i øvrigt om de etiske regler sige, at jeg tvivler ikke på, at de er respekteret fuldt ud. Jeg har heller ikke givet udtryk for andet, men jeg ville godt alligevel reservere mig den mulighed ved lejlighed i finansudvalget eller andre steder at kunne tage en drøftelse op om de etiske regler i lyset af den udvikling på byggeområdet med totalentrepriser osv., som er foregået de sidste år.

Jeg skal endelig oplyse, at til hr. Camres dagsorden agter venstre at undlade at stemme. Vi er ikke uenige i indholdet, men vi havde gerne set en anden dagsorden ført frem til afstemning. Det kan den efter tingets tradition ikke. Derfor vil vi undlade og dermed markere vores holdning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun beklage, at venstre ikke accepterer det meget væsentlige nye, der er skabt ved denne forespørgsel, og derfor ikke som følge af det væsentlige nye drager den rimelige konsekvens og stemmer for den af hr. Camre foreslåede dagsorden. Jeg vil gerne begrunde det, og derfor vil jeg knytte an til det, som er blevet sagt af såvel hr. Ninn-Hansen som hr. Camre.

Jeg har naturligvis – eller det er måske ikke naturligt, men jeg *har* i hvert fald – stor respekt for det medlem i tinget, der har hø-

jest anciennitet, nemlig hr. Ninn-Hansen, men jeg har ikke så stor respekt, at jeg kan se bort fra det forhold, at hukommelsen er en upålidelig ven. Den bevarer det, vi helst vil huske, men ikke det andet. Og hvis man gør sig den ulejlighed at sammenligne denne forespørgsel om licitation med den tidligere, fremgår det helt klart, at dette er første gang, tinget skal behandle en løbende licitations-sag.

Og det er her, jeg har en bemærkning til hr. Camre. Tinget har ikke tidligere behandlet en lignende sag. Tinget er ikke tidligere gået ind i en licitationssag, og der er ikke fra noget parti i folketinget tidligere fremsat et dagsordensforslag, der siger, at man skal gøre sådan og sådan i en løbende sag. Det er det afgørende nye. Det er derfor, jeg havde håbet, at der ville have været fuldstændig enighed i folketinget, i hvert fald blandt de partier, der ikke var i forespørgsels-situationen, om, at vi vil ikke og vi kan ikke i folketinget, som der blev sagt fra Entreprenørforeningen, diskutere den slags sager, for det er ikke et byråd.

Jeg vil da gerne uddybe min påstand om, at det ikke er et byråd. Et byråd ville jo behandle den slags sager i lukkede møder. Forestiller man sig, at folketinget skulle lukke mødet, for at man kunne diskutere disse private firmaers intimeste sager, og hvordan de økonomisk står, om det er rigtigt, at Jysk Murerentreprise skal til at låne millioner for at holde sig økonomisk i orden? Det kan vi da ikke – og det kan ingen – være tjent med. Derfor er det i finansudvalget, det skal foregå.

Og da vil jeg gerne sige til ordføreren for fremskridtspartiet, at det kan ikke hjælpe noget, at man prøver på at besmykke det, man har gjort her. Man har brudt ind i en løbende licitation, har forlangt, at denne skal foregå i fuld offentlighed, medmindre man pludselig bryder det princip, at folketingets møder er offentlige.

Det er rigtigt, at hvis der anvendes en forkert fremgangsmåde, kan I komme herved og sige: godkender folketinget, at finansudvalget ikke overholder landets love? Det var jo en anden sag.

Så er jeg tilbage ved mit spørgsmål. Nu er det sagt, at man naturligvis er præget af sit tidligere arbejde – det var hr. Enggaard, der sagde det – og når man har arbejdet meget i